

ad § 3.

ad 1. Med Hensyn til Indtægten:

Brutto-Indtægten af Stempelinktraderne i Finantsaaret 1862/63 — det første efterat Loven af 19de Februar 1861 var trådt i Kraft — udgjorde c. 613,000 Rd. Naar imidlertid hensees til, at Berigtigelsen af mange Forretninger henstod efter den nugældende Stempellovs Ikræfttræden og at det første Aar altsaa tør antages at have givet en extraordinair Indtægt heraf, har man i Forhold til den befundne Indtægt og med Hensyn til den ringe Omsetning, der for Tiden finder Sted, navnlig med faste Eiendomme, troet ikke at turde paaregne en større Brutto-Indtægt end 600,000 Rd.

Med Hensyn til Udgiften bemærkes:

ad a. Ved Kongelig Anordning af 11te Marts 1862 ere Forhandlingsprocenterne ansatte til 2 pCt. af det Solgtes Værdi, dog saaledes, at der for Salget ved Jiltialforhandlingerne tillægges vedkommende Amtstue endvidere 1 pCt. for Regnskabsforelsen. I Forhold til den calculerede Brutto-Indtægt ere disse Procenter derfor anslaaede til 15,000 Rd., beregnede efter en Gjennemsnitsudgift af 2½ pCt.

ad b. Til Omkostninger ved Stemplingen har i Finantsloven for de foregaaende Aar — med Undtagelse af 1862/63, da Beløbet forhoiedes til 10,500 Rd. — været opført 9,000 Rd. Da der imidlertid haves et saa stort Dplag deels af færdigt Stempelpapir og Stempelmærker, deels af blankt Papir, at saavel Fabrikations-Udgifterne som Udgifterne til Indkjøb af Papir tør antages at ville andrage betydeligt mindre end sædvanligt, har man troet ikke at behøve at paaregne mere end 5,000 Rd.

ad 2. Da de ved Loven af 19de Februar 1861 paabudne forhoiede Arveafgifter kun ville være at erlægge af den Arv, som falder efter den 1ste April 1862, vil endnu endeel af de Arveafgifter, der erlægges i Finantsaaret 1864—65, blive at svare efter Bestemmelserne i Forordningerne af 8de Februar 1810 og 12te September 1792. Da det imidlertid ikke med nogen Paalidelighed lader sig angive, hvorledes Forholdet vil stille sig mellem Indtægten af de ældre og Indtægten af de nyere Arveafgifter, og der derhos heller ikke efter den Erfaring, der endnu haves, vil kunne opstilles nogen Calcule for hver enkelt af de ved foranførte Lov paabudne Arveafgifter, er Indtægten af Arveafgifterne opført med et samlet Beløb, og er det opførte Beløb beregnet efter Gjennemsnitsindtægten af Arveafgifterne for de 5 sidste Finantsaar, dog saaledes at det Beløb, der derefter vilde fremkomme, nemlig 196,497 Rd., er, med Hensyn til den forholdsvis Stigning i Indtægten af de nyere Arveafgifter, noget forhøiet.

Sjette- og Tiendepengene have vel i det forløbne Finantsaar givet en Indtægt af 312 Rd., men da det er aldeles undtagelsesviis, at disse give nogen Indtægt, er ingen Indtægt deraf beregnet.

ad 3. Afgiften af overdragne Eiendomme er opført efter Udvisende af Regnskaberne for Finantsaaret 1862/63. Ved den citerede Lov af 1861, § 4, er den ved Forordningen af 8de Februar 1810 § 6 paabudne Afgift i Anledning af Fæste- og Arvefæstesteders Oergang til nye Fæstere og Arvefæstere bortfalden fra den 1ste April 1862.

ad 4 b. Paa denne Conto vilde ifølge den siden 1ste April 1857 indførte Ordning af Statskassens Forhold til Seminariefonden have været at optage den bemeldte Fond tidligere tillagte Andeel af Gebyrerne for visse kongelige Expeditioner og Bevillinger, som indløses i de dansk-vestindiske Besiddelser; det er imidlertid anseet for bedst stemmende med den almindelige Ordning af de nævnte Besiddelsers finantstille Forhold, at de paagældende Gebyrandele, som efter Gjennemsnit af 12 Aar indtil Udgangen af 1861—62 kun have udgjort c. 250 Rd. aarlig, fremtidig beregnes hines egen Kasse tilgode.